

# SEÇİLMİŞLƏRDƏN OLMAQ ŞƏRƏFİ

Adi insanlardan fərqli olaraq dövlət-də, cəmiyyətdə müəyyən mövqə tutan, imtiyaz sahibi olan adamlar barəsində düşünəndə, danışanda həmişə qarşı tərəfdən müəyyən bir reaksiyanın olacağı qaçılmazdır. Çünki müdriklərin dediyi kimi, "beş barmağın hamısı bərabər deyil". Deməli, bu mənada mənim, sənin, bizim öz baxış bucağımız var və biz də həmin o baxış bucağından dünyaya, ət-rafımıza, yaşadığımız gerçəkliklərə baxırıq. Elə o baxış da bizlərdə fikir formalaşdırır

Mən onunla ilk dəfə indi tarixin arxivində adı kiflənən Şaumyankənddə, yəni bu gün gerçək və halal adına qovuşmuş indiki Ağcakənd qəsəbəsində qarşılaşmışdım. Biz bir qrup tələbə Ağcakəndə gəzməyə getmişdik və orada öyrəndik ki, yapon komsomol komitəsinin 2-ci katibi



azərbaycanlıdır. Bu bizim üçün çox maraqlı idi, çünki sovet hökumətinin "erməniləşdirdiyi" və ermənilərin də çoxluq təşkil etdiyi və rayonda azərbaycanlının müəyyən mövqə qazanması həmişə problem olubdur. Elə mənim doğulduğum Hadrut rayonunda da vəziyyət belə idi. Bu ilk təəssüratdan sonra onunla qarşılaşmağımın ikinci ən böyük məqamı Dağlıq Qarabağda Xüsusi idarənin fəaliyyət dövrünə təsadüf edir. Belə ki, həmin vaxtı İrşad müəllim artıq ləğv edilmiş və Qasım İsmayılov rayonuna birləşdirilərək yenidən formalaşdırılıb Goranboy adlandırılan rayon Partiya Komitəsinin birinci katibi idi.

Bəli, ilk təqdimatları ona görə önə çıxartdım ki, barəsində fikirlərimi bölüşmək istədiyim İrşad müəllimi necə, hardan tanıdığımı bir balaca sizlərin nəzərinə çatdırım. Çünki tələbəlik illərimizin gözəl anlarının şahidlərindən olan və mənə son dərəcə doğma münasibət bəsləyən ayrı-ayrı insanlar var ki, onlar əslən Goranboydan olduqları üçün söhbətimizdə həmişə rayonun gənc yaşlarından vəzifə kürsülərində uğurla irəliləyən İrşad müəllimdən, necə deyərlər, ağız dolusu danışib qürur hissi keçirirdilər. Onların hər birinin içində eloğulları ilə bağlı özəl istəklər, özəl düşüncələr var idi və bu gün də var. Hətta bəziləri bir az da irəliləyib, İrşad müəllimi özlərinin qan qohumu, əziz adam kimi də təqdim edirdilər. Təbii ki, bunlar başadüşüləndir. Və bu da bir həqiqətdir ki, hər kəs yaxşının, seçilənin ona aid olmasını arzu edir. Məhz bu mənada mən Goranboydan olan tələbə yoldaşlarıma həmişə haqq qazandırmışam. Xüsusilə, unudulmaz və söz ömürlü yazığımız İsmayıl Qarayevin mərhum oğlu, ürək dostum Qoşqar Qarayev İrşad müəllimi "ağsaqqalım" deyər təqdim edirdi. Bizim münasibətlərimiz o qədər doğma idi ki, söhbət düşəndə, Qoşqar həmişə İrşad Əliyevi kişiliyin, insanlığın, xeyirxahlığın və bir də diqqətin ən yüksək mərtəbəsində görür və dəyərləndirirdi. Bəli, adi bir kəndli ailəsində doğulub orta təhsilini kənd məktəbində başa vuran, 17 yaşından əmək fəaliyyəti ilə məşğul olan və çox erkən gəncliyində artıq ictimai müstəvidə özünü göstərməyə başlayan İrşad Əliyev həyatının bəlkə də indi yuxu kimi gəlib-keçən o illərini düş-

mənimizə çevrilən ermənilərlə çəkişmələrdə də sınaqdan keçirib. Onun bir azərbaycanlı gənci kimi ermənilər arasında öz sözü, öz mövqeyi olması və düşmənin öz dilində "dərsini verməsi" bir həyat həqiqətidir. Ona görə də İrşad Əliyev Goranboy rayonuna birinci katib təyin olunanda ermənilər vəziyyətin onlar üçün yaxşı olma-yacağını artıq anlamışdılar.

Bütün həyatı boyu Balakən, Ucar, Beyləqan, Kürdəmir rayonlarında rəhbər vəzifələrdə çalışan, Azərbaycanın kənd təsərrüfatı naziri olan, YAP-ın yaradıcıları sırasında imzası xüsusi görünən, eləcə də Qaçqın və Məcburi Köçkünlər üzrə Dövlət Komitəsinə rəhbərlik edən İrşad Əliyev bütün sahələrdə tək-cə bacarıqlı kadr kimi yox, həm də o sahənin mütəxəssisi, ağsaqqal kimi də özünü təsdiqləyirdi. Hər-dən adama elə gəlirdi ki, məhz İrşad Əliyev bu rayonu tanımaq, bu rayonda nəyisə yenidən qurmaq üçün dünyaya gəlib. Onu tanıyanların, onunla işləyənlərin söhbətlərini dinlədikcə mən həmişə özümə bir sual verirdim. Görsən, bu cür şəxslər, bu cür seçilmişlər olmasaydı dünyada, həyatımızda nələr baş verərdi? Axi, ağsaqqal sözü, idarəçilik təcrübəsi olan insanın baxışı çox şeyi dəyişir, çox şeyi yerinə qaytarır. Mən bu yazı üzərində işləyərkən maraqlı iki məqam yarandı. Belə ki, sıx-sıx görüşüb, məsləhətlərini yaddaşıma yazıb, söhbətlərini dinlədiyim və İrşad müəllimlə də birlikdə işləmiş, böyük həyat təcrübəsi olan Nəbi Muxtarovla telefonla danışdım. Nə iş gördüyümü soruşanda bildirdim ki, İrşad müəllimin 80 illiyi ilə bağlı ürək sözlərimi kağıza köçürürəm. Doğrusu, ağılıma başqa bir niyyət gətirmədən dedim bu sözləri. Dəstəyin o biri ucunda olan Nəbi müəllim:

- Kişi adaman yazırsan. Mənim tanıdığım və birlikdə işlədiyim ən mükəmməl və ən kamil kişilərdən biridir İrşad müəllim! Onun haqqında ən xoş, ən isti sözləri mütləq yazmaq lazımdır.

İkinci məqam isə Aqil Abbasın "Dolu" romanındakı xatırlamamdı. Həmin romanda qeyd olunur ki, Goranboyun İcra başçısı sovetin "doludağıdan" toplarını döyüşdə istifadə etmək üçün təmir etdirib Ağdamın müdafiəsinə göndərib...

Bəli, əslində Nəbi müəllimin söylədiyi bu həqiqəti təqribən bir ay bundan öncə mənə tələbəlik dostum Eyvaz Hüseynov da demişdi. O da vurğulamışdı ki, mən İrşad müəllimi Beyləqanda işlədiyi zaman yenidən kəşf etdim, yenidən tanıdım. Və həyatımdan çox razıyam ki, bu cür bir kişinin həmsöhbəti olmuşam.

Yazının əvvəlində vurğuladım ki, hər kəsin həyata bir baxışı var. Bu gün 80 yaşlı olan İrşad müəllimin də həyata, insanlara, dövlətimizə baxışı məlumdur. Amma bir gerçəklik də var ki, onu danmaq mümkün deyil. Əksinə, böyük məmnunluq hissi ilə etiraf etmək lazımdır ki, aid olduğumuz bu böyük insan kütləsi içərisində seçilmək xoşbəxtliyi nəşib olanlardan biri də məhz İrşad Nadir oğlu Əliyevdir. Çünki o, seçilmişlərdən olmaqla seçməyi də bacarıb. Həm sözünü, həm fəaliyyətini, həm də dəyərlənib dəyərləndirmək imkanını səxavətlə, həvəslə layiqlilərdən əsirgəməyib. Ona görə də vəzifə kürsüsündə olanda da, indi təqaüdcü kimi nəvələriylə, doğmalarıyla, dostlarıyla xoş günlərini keçirəndə də daxilən rahatdır. Çünki o, seçilmişlərdəndir, xoş məramla xatırlananlardandır. Deməli, o, özünü yaddaşlara həkk etmiş, ürəklərə köçürmüş Allah bəndəsidir. Allahın sevdiyi bəndələr içə həmişə öndə olurlar.

Mən də tanıdığım, amma bu günə qədər bir dəfə də olsun həmsöhbət etmədiyim, yalnız eşidib, müşahidə edib, şəxsiyyətinə rəğbət bəslədiyim Azərbaycan seçilmişlərindən olan bir müdrik KİŞİYƏ 80 yaşınız mübarək, İrşad müəllim! - deməyi özümə mənəvi borc bildim.

Əbülfət MƏDƏTOĞLU